

„Trăim minciuni adevărate / Trăim de parcă n-am trăi. Cu toate zilele în spate / Trăim de parcă am muri.

Au tot murit pe la răscruce / Grigore, Doine și Ioni.

Tot pentru noi urcând pe cruce / să fim mai tari, să fim mai domni". (Viorica Nagacevschi)

Iar noi după aceste jertfe nu am devenit nici mai tari, nici mai domni. Dimpotrivă, am degradat mult comparativ cu începuturile Mișcării de Eliberare Națională. De aproape 30 de ani acest colț de țară pe nume Basarabia este bătut de tot soiul de crize: crize politice care țin cu anii; crize economice din care, se pare că nu mai ieșim de la 90 încoace; criză de moralitate; criză de identitate; criză de demnitate. Dacă ar exista acea demnitate, poporul ar fi mai bogat sufletește. Având demnitate nu te încovoiaie nici uraganul. Chiar și moartea îngenunchează în fața ta. Ea știe că chiar dacă-ți ia viața tu mori cu demnitate, scrie Valeriu Dulgheru, preluat de Romanian Global News.

Trăim o perioadă extrem de dificilă. Fiind atât de aproape de realizarea visului european după semnarea Acordului de Asociere la 28 iunie 2014 și atât de departe suntem astăzi. Fiind la începuturi povestea de succes în parteneriatul estic am devenit perdantul acestui parteneriat. Ceva timp în urmă unioniștii reprezentau apr. 2% dar erau reprezentați în parlament cu apr. 20% (dacă-l luăm în considerație și pe PPCD, în care președintele era un luda, dar existau totuși persoane cu adevărat unioniste). Acum având un segment unionist în continuă creștere (de la apr. 2% în a. 2004 acum s-a depășit nivelul de 30%, după unele sondaje se apropie de 40%!), având avântul unionist al celor peste 160 de semnatori ai Declarației de Unire cu România, este pentru prima dată în ultimii 29 de ani când acest important segment nu este reprezentat direct în parlament (poate cu excepția celor vre-7-8 unioniști veritabili care au ajuns în actualul parlament pin blocul ACUM).

Mulți se întrebă: de ce având un segment unionist atât de important, atât de prost a fost valorificat de către liderii puzderiei de partidute și mișcări unioniste? De ce cei, în care am investit atâtea speranțe, ne-au trădat (a câta oară!)...? De ce electoratul basarabean degradează. De vină, în mare parte nu este doar electorul simplu ci în cea mai mare parte cei

care îl corup, o parte din intelectualitate care tacit sau direct îi susțin pe corupționi. Într-adevăr, se pare că o parte din intelectualitate l-a cam părăsit pe moș Ion devenit acum mai unionist decât odinioară.

În genere sunt din fire optimist în ce privește viitorul unionist al acestei așchii de popor român (și Dumnezeu vrea ca neamurile să fie unite!) însă văzând comportamentul iresponsabil al liderașilor partiduțelor unioniste simt cum îmi pierd tot mai mult speranța că se mai poate realiza ceva serios (o singură construcție unionistă) pe segmentul de dreapta. Mă uit la comportamentul liderilor partiduțelor unioniste perdante în recentele alegeri. Credeți că își presură cenușă pe cap pentru eșecul zdrobitor. Nici pe departe. Ca și înainte ies cu sfaturi (acumulând doar 0.24% (PNL) și 1.25% (PL) de voturi!) cum de făcut Unirea în cinci, în zece ani, cu critici în adresa celor care au devenit unioniști mai târziu, în urma lor. Priveam deunăzi o emisiune la postul TVR Moldova, la care participau A. Reniță, V. Pavlicenco (PNL) și Ion Ciobanu (PL). Moderatorul îi întreba cu text deschis „De ce nu vă uniți? Aceste alegeri au fost ca un duș rece...”. La care cea mai unionistă doamnă (cea care a luat tocmai 0,24%!) a răspuns „Dușul rece duce la călire...”. De vreo zece ani (cât există acest partiduț care se identifică cu istoricul partid PNL (diferența e ca între cer și pământ!)) s-a tot călit până a ajuns la 0,24% (3437 de susținători!, pretinzând că sunt vreo 20000 de membri și susținători!). De câte sute de ani vom avea nevoie ca acest partiduț să facă Unirea? Dar câte critici i-a adus această doamnă președinte președintelui Băsescu că nu a susținut-o. El nu l-a susținut nici pe PL fiindcă a văzut din start șansele lor! Nimeni în această emisiune nu și-a pus întrebarea „Dar cum este cu cei peste 30% de unioniști?” care există ca o turmă mare dar fără baci (spre bucuria dușmanilor Neamului). Ce pot să-i spună acești liderași tinerei liceene Lucia Stegărescu, autoarea minunatelor versuri: „Și lacrimile mă apasă,/ Te rog, măicuță, ia-mă-acasă,/ Mi-e inima însângerată,/ Fiindcă mi-au pus sârmă ghimpată./ Adesea lumea mă întreabă/ – Tu ești orfana basarabă. / Cea despărțită pe nedrept /De la al mamei sale piept?”. Doar maestrul Alecu Reniță mai încerca să-i pună cu picioarele pe pământ pe partenerii de platou.

Realitatea tristă și nedreaptă este că alegerile sunt pierdute, chiar dacă blocul ACUM (așa cum este!) a făcut tot ce ia stat în puteri. Dacă aceste partiduțe unioniste nu le-ar fi încurcat aveau șanse reale să iasă pe primul loc și să se apropie de 40% (doar pe circumscripții din această cauză au fost pierdute 8-9 mandate, dar și numărul absenteiștilor prounioniști ar fi fost mai mic). În acest caz ei ar fi fost cei în drept să demareze formarea guvernării. În realitate, cei care băteau cel mai dur în ACUM acum sunt cei mai „mari adepți ai alianței ACUM cu PDM”. Mulți din cei care, fiind înrolați în divizia lui Plahotniuc, atacau dur ACUM, astăzi se dau cu sfaturi, îndemnuri, chiar și amenințări către ACUM să facă necondiționat alianță cu Plahotniuc. Părerea mea (poate fi subiectivă!) este să nu dea atenție tuturor acestor „binevoitori”, să procedeze așa cum le dictează cei care i-au ales, să formuleze o serie de condiții clare (de ex. schimbarea procurorului general cu unul adus din afară, scoaterea mai multor structuri de stat (CNA, CNI ș.a.) de sub Plahotniuc, de asemenea, unele ministere de importanță majoră) și să le pună pe masa lui Plahotniuc, pe care acesta nu le va accepta. Lasă lumea să vadă cine e vinovatul adevărat.

Încă se mai aude canonada ultimelor alegeri – celor mai compromise sub aspectul legalității, moralității alegeri într-un stat aflat chiar în centrul geografic al bătrânei Europe, practic imposibile într-o altă țară din Europa. În general, omul e o ființă foarte ușor dispusă spre corupere. Pentru aceasta a apărut creștinismul și alte religii, pentru a suprima aceste instincte animalice. Spuneam că aceste alegeri au dat naștere la cel puțin trei fenomene grave: fenomenul Șor (opinia unor orheeni și nu numai „A furat dar ne dă și nouă” (a furat miliarde (și mai fură. Experții spun că se pregătește furtul următorului miliard. Din această cauză fostul guvernator al Băncii Naționale a fost plecat!)); fenomenul Plahotniuc care și-a organizat alegătorii în Nisporeni săi (și nu numai!) (puțin ia mai rămas până la „performanțele” lui Brejnev care lua 99,9% din voturi!). Fenomenul Dodon este prezent, în special, în nordul și sudul Republicii. Neavând priză în Capitală unde lumea este mai informată, mai conștientă la pericole, escrocii pleacă în teritorii. Șor și-a făcut Monaco-ul său la Orhei. Plahotniuc – la Nisporeni. Dodon – în nordul Republicii și în Găgăuzia. Priveam deunăzi cu scârbă cum șeful de depozit Dodon (care numai președinte de ditamai țară nu este!) împărțea KaMAZurile primite drept pomană electorală de la Putin și depozitate până după alegeri. A plecat în toate raioanele (Ocnița (55.77%), Briceni (45.26%), Drochia (34.55%), Edineț (33.63%), Dondușeni, Râșcani, UTA „Găgăuzia” (83.3%), Taraclia (80.34%) (observați unde are cea mai mare susținere acest hermafrodit creștino-satanist!) care l-au susținut masiv să le doneze câte un camion cadou electoral (pentru alegerile trecute și pentru cele locale din vară) de la Putin (numit de socialiști asistență rusească). „Rusia ne ajută, ne susține. Cele mai multe mere crescute de Dstra se exportă în Rusia (declara tocmai în momentul când de la vama rusească au fost întoarse 2000 t de mere moldovenești care, ca să vezi, nu mai sunt pe placul consumatorilor ruși fini. În Europa sunt bune, iar în Rusia – nu). Doar cu Rusia ne vedem viitorul nostru” declară ca un papagal Dodon la fiecare întrunire (în realitate, cei mai mari donatori sunt: SUA (cu peste 1.4 mlrd \$ (cifra expusă de însuși Dodon la acreditarea noului ambasador!); UE cu peste 1 mlrd Euro, România – cu peste 700 mln Eur). „Slavă lui Igor!” scria pe o tablă într-o școală vizitată de Dodon. „Republica Moldova a mai avut politicieni năuci, care vorbeau mai mult în dodii, dar acesta a luat-o cu totul hăisa. Ce se întâmplă, lume? Priviți ce este scris pe tablă...” comentează cazul deputata ACUM Maria Ciobanu.

Observați, de cealaltă parte a baricadei pregătirile către alegerile locale sunt în toi. Fideli tezei idolilor lor privind „revoluția permanentă” ei nu se coboară de pe baricade și lucrează pentru următoarea victorie. Ce fac ceilalți de cealaltă parte a baricadei, mă refer, în special de pe segmentul de dreapta? Nimic. Mai au timp ca și în alegerile parlamentare recente. Au venit acești perdanți să bată clopotele și să cheme la închegarea acestei drepte prea răzlețite? Nu. Ei vor veni în alegerile locale și se vor buluci câte 2-5 eurounioniști la un singur mandat de primar. Nu ai cu cine sta de vorbă. Ei nu au nevoie de sfaturi, declară acest lucru în permanență. Dacă îl ascuți pe unul din lideri unioniști, toți ceilalți sunt trădători, kgb-ști, cumpărați. Ascultându-l pe altul afli că și primul care și-a vorbit este trădător, agent kgb, proplahotniuc ș.a.m.d.

Oare nu e clar că toată această clasă politică (care numai clasă politică n-o poţi numi astăzi!) trebuie să se retragă şi să facă loc unei noi elite politice. Într-o situaţie similară în a. 2000 dnii M. Rusu (preşedinte PL), V. Muravschi (preşedinte PNŢCD) erau gata să se retragă, făcând loc noii elite politice (cu regret acea nouă elită politică nu a fost la înălţime). Vor fi cei actuali măcar la înălţimea celor doi lideri politici?

Dă-le Doamne clarviziune şi luciditate.